

โครงการพัฒนาสมรรถนะการพยาบาลในการพยาบาลผู้ป่วยสูญเสียอวัยวะแขนขาที่มีภาวะวิกฤติทางอารมณ์ : กรณีศึกษาโรงพยาบาลร้อยเอ็ด เกิดขึ้นเพื่อพัฒนาสมรรถนะการพยาบาลของพยาบาลที่ทำงานในหอผู้ป่วยที่ดูแลผู้ป่วยสูญเสียอวัยวะแขน ขา ในแผนกศัลยกรรม จำนวน 8 คน ซึ่งมีการศึกษาระดับปริญญาตรี และผ่านการอบรมการให้การปรึกษา หลักสูตรระยะสั้น 3 วัน การจัดฝึกอบรมเป็น 2 ระยะคือ การฝึกอบรมระยะที่ 1 เพื่อให้ความรู้ ฝึกอบรมโดยการบรรยายอภิปราย และบทบาทสมมติ ใช้ระยะเวลา 1 วัน การฝึกอบรมระยะที่ 2 เพื่อให้สามารถปฏิบัติการดูแลผู้ป่วยสูญเสียอวัยวะแขนขาที่มีภาวะวิกฤติทางอารมณ์ ได้ฝึกอบรมโดยใช้การสอนแบบฝึกประสบการณ์ ในหอผู้ป่วยใช้ระยะเวลา 6 สัปดาห์

ผลการศึกษา พบว่า พยาบาลผู้เข้ารับการอบรมทั้งหมด 8 คน มีความรู้เพิ่มขึ้น และมีความสามารถในการประเมินและให้การดูแลผู้ป่วยสูญเสีย อวัยวะแขน ขา ที่มีภาวะวิกฤติทางอารมณ์ได้ โดยในจำนวนผู้ป่วย 8 คน มี 4 คน เป็นผู้ป่วยสูญเสียอวัยวะแขน ขา ที่ยังไม่มีภาวะวิกฤติทางอารมณ์ และอีก 4 คน เป็นผู้ป่วยที่อยู่ในภาวะวิกฤติทางอารมณ์ พยาบาลได้ให้การพยาบาลจนทุกคนผ่านภาวะวิกฤติทางอารมณ์ โดยไม่มีปัญหาทางจิตและหอผู้ป่วยในแผนกศัลยกรรมมีรูปแบบการดูแลผู้ป่วยสูญเสียอวัยวะแขน ขา ที่มีภาวะวิกฤติทางอารมณ์โดยมีขั้นตอนการดูแล และการมอบหมายการดูแลเป็นรายบุคคล

ABSTRACT

TE164340

The purpose of this training project was to develop competency in nursing practice for nurses working in the surgical wards of Roi-Ed Hospital who were caring for patients who had their hands or legs amputated and were in a state of emotional crisis. The trainee group consisted of eight nurses who graduated with a bachelor's degree in nursing and passed a brief 3-day training course of counseling. The training course was divided into two phases. The first phase was conducted to provide knowledge to the trainees through lectures, discussions, and role plays, while the second phase was used to train the group to be able to care for patients who had their hands or legs amputated and were in a state of emotional crisis. The second phase was implemented over a period of six weeks in the surgical wards through coaching.

Results of the project revealed that all trainees improved their knowledge and competency in evaluating and caring for patients who had their hands or legs amputated and were experiencing emotional crises. There were eight patients participating in this project. All patients had their hands or legs amputated; however, only four of them were considered to be in a state of emotional crisis. The trainees could help all patients overcome their emotional crisis stage without developing psychotic problems. The surgical wards participating in this project developed a model of care for patients who had their hands or legs amputated and were in emotional crises through a process of care and individual assignment.